

Stort interview
med Jakob
Kjeldbjerg på s. 5

Foto: Viaplay

7B AVIS

POLITIKEN

Tjørnegårdsskolen
Gentofte
oktober 2024
ID: 6798

PÅ FOTOET SES DIANA TIL VENSTRE OG DARIIA TIL HØJRE Venskaber over grænser Foto: Jasmine Cusworth

Venskab over grænser

Diana er russisk og Dariia er ukrainsk. De mødtes på et website, der hedder CatChat. Selvom der er krig mellem deres lande, blev de meget gode venner

KRIG

JASMINE ANNE CUSWORTH, OG DARIIA YARASHEVA

Dariias hjemby, Khmeltsky i Ukraine, var i stor fare. Derfor flygtede hun med sin mor, far og lillebror af frygt for, at de ville blive angrebet af russerne. Dariia var 10 år, og hendes lillebror var kun 4 år, da Rusland angreb Ukraine d. 24 februar 2022. Hun forlod venner og dele af sin familie en måned senere, for at hun kunne komme i sikkerhed. Det var godt, hun gjorde det, for kun 7 måneder senere, blev Khmelnitsky bombet.

"Jeg var bekymret for min familie. Det var en stor bombe, der ramte min by, men heldigvis blev civile mål ikke angrebet. Når jeg ser billeder af ødelæggelserne, efter bomben ramte, bliver jeg meget ked af det", fortæller Dariia.

På den anden side af grænsen i Rusland bor Diana i byen Saratov.

Hun er også 12 år, ligesom Dariia. Dianas familie er glade for Putin, og Diana skændes tit med sin mor om krigen, da hun synes, Putins invasion af Ukraine er forkert. "Min familie ser Putin som en gud. Jeg forstår dem slet ikke! Han startede jo en kæmpe krig", fortæller Diana.

Venskabet

I starten af 2024 mødtes de to piger på CatChat, som er et stort forum på nettet med en åben gruppechat, hvor man kan dele sine interesser med andre unge fra hele verden. Til at begynde med handlede det om spil. "Dariia spurgte, om der var nogen der ville spille i chatten, og der var jeg straks interesseret. Så begyndte vi at spille sammen nærmest hver dag, og sådan blev vi venner", fortæller Diana.

De blev hurtigt meget tætte venner, da pigerne fandt ud af, at de havde meget tilfælles. De havde samme alder, tøjstil og musikmag. De elskede de samme bands, var begge to foodies, og de sang og dansede sammen. For pigerne betød det ikke noget, at deres to lande kæmpede i en blodig krig

Selvom pigerne er så gode venner, har de aldrig mødt hinanden i virkeligheden. De har kun skrevet og spillet sammen. De sender hinanden billeder, så de ved, hvordan den anden ser ud, men de har kun set hinanden på deres telefoner. Selvom Dariia er ukrainsk, skriver de og snakker sammen på russisk.

Krigen

De to piger kan snakke om næsten alt, men sjældent om krigen, selvom den har stået på i 2 år sideløbende med deres venskab. "Det bringer stemningen ned, når vi snakker om krigen", siger Dariia.

I følge Diana lyver de fleste russiske medier om krigen. De påstår, at Ukraine bomber deres eget land, og medierne viser soldaterne fra Rusland som helte. Mange russere tror på deres løgne.

"Bare fordi de voksne slås, kan to piger fra Ukraine og Rusland stadigvæk være gode venner!"

"Kreml styrer alt, hvad vi må se, og der er 3 slags mennesker nu. Dem der ved, at det de siger er løgn, dem der tror på de løgne, Kreml siger til os. Og så er der dem, der ikke ved, hvad de skal tro"

De nyhedshjemmesider som fortæller, hvad der faktisk sker i Ukraine, er blevet blokeret og begrænset, og det er Facebook, Instagram og X også blevet. Men heldigvis er blokeringerne mulige at gå udenom, så man kan få de rigtige nyheder til de russiske folk, forklarer Diana.

"Jeg snakker for det meste ikke

med de familiemedlemmer, jeg har, som kan lide Putin, fordi hver gang prøver de at overbevise mig om, at Putin er en helt".

Fremtiden

Begge piger har nogle klare ønsker for fremtiden. Diana ønsker, at der bliver fred mellem Rusland og Ukraine, og Dariia supplerer: "Jeg håber også, krigen slutter snart, og så kan mig og Diana se hinanden i virkeligheden, og jeg kan komme hjem til min by og resten af min familie og venner i Ukraine". De slutter af med et fælles budskab, som ikke er til at tage fejl af. 'Bare fordi de voksne slås, kan to piger fra Ukraine og Rusland stadigvæk være gode venner!'.

DARIIAS FLUGT

I 2022 flygtede Dariia fra Ukraine. Hun rejste med bus fra Ukraine til Berlin. Det tog 21 timer. Fra Berlin tog hun en 10 timers færgetur til Danmark. Hendes familie valgte at komme til Danmark, fordi hendes mor har en ven der.

LEDER

Grænser

Et vigtigt ord med stor betydning

Grænser kan være mange ting. Der findes personlige grænser, landegrænser, grænser for fællesskaber og mange andre.

Personlige grænser kan nemt blive overskredet af andre. V har eksempelvis valgt at skrive om en journalist, som har oplevet ubehagelige og hadefulde beskeder. Vi har også en historie, om spillet Hitman, som er et voldeligt computerspil, der kan gå over grænsen.

I forbindelse med landegrænser har vi skrevet en historie om en ung pige fra Ukraine, der er flygtet til Danmark og har knyttet venskab til en russisk pige. Vi har også en reportage fra grænsebyen Flensborg.

Grænser for fællesskaber kan opstå i en gruppe eller et fællesskab. Det kan være hvem der er "inde", eller hvem der er "ude", fx hvis man har forskellige meninger eller interesser. Vi har valgt at skrive om subkulturen, heavy metal. Mange tror at dem der lytter til det og laver den slags musik, er hårde og onde, men i virkeligheden har musiksmag intet at gøre med ens personlighed, og hvordan man opfører sig.

Grænser bliver hele tiden overtrådt. Det kan være godt at få sine grænser overskredet, fx hvis man prøver noget nyt og kommer ud af sin komfortzone. Men at få overskredet sine grænser er ikke altid sjovt.

I vores avis har vi rækket ud til en masse mennesker og kendte, for at høre hvordan de har det med deres grænser.

For os kan grænser være mange ting, det kan være at snakke foran mange mennesker, at nogen gøre noget, som man ikke syntes er rart. Det kan være ubehagelige oplevelser på telefonen, som fx at få delt billeder. Grænser for os er regler du sætter for dig selv, så du føler dig tryk.

Thomas Gravesen klar til arbejdet som fodboldkommentator Foto: Theodor Alexander Rønje Lind

"Jeg er af og til gået over grænsen på banen i en god sags tjeneste"

Thomas Gravesen var i mange år en dominerende spiller både på det danske landshold og hos store klubber som Everton og Real Madrid. I dag kommer hans markante holdninger kommer til udtryk som fodboldkommentator hos Viaplay.

SPORT

SIGURD ENGEL OG OSCAR BEHRENDT SØRENSEN

Gravesen startede sin karriere i Vejle Boldklub, hvor han kom på 1. holdet, da han var 19 år gammel. Han nåede 79 kampe for klubben, selvom han var meget ung. Han var 22 år, da han fik debut på det danske landshold, hvor det blev til 66 landskampe. Gravesen gik altid forrest og ville gøre alt for at vinde: "Jeg har jo været med landsholdet et par gange, hvor det gælder om at vinde for Danmark, og så må man jo gøre nogle ting, der er lige til grænsen, men jeg er også nødt til at ankende at jeg nogle gange er gået over grænsen på banen, men altid i en god sags tjeneste".

Real Madrid
Da Gravesen blev hentet til Real Madrid, var det fordi han kunne tage de hårde kampe, imens kæmpe stjerner som Zidane og Ronaldo skulle score målene. Gravesen er selv lidt i tvivl om, hvad holdkammeraterne syntes om, at han bevægede sig på grænsen, når han spillede
"Ja det ved jeg ikke helt, om de syntes til træning eller kampe, at jeg gik over strengen eller var for hård. I kampe var der mange af dem, der var henne og sige, vi skulle tage det lidt roligere, og vi skulle være lidt mere forsigtige, men jeg tror, at de var glade for, at man havde en spiller på holdet, der turde at tage kampene"

Thomas Gravesen i infight med Ronaldo til Real Madrids træning Foto: Manu Fernandez

Hård hund indenfor kridtstregerne
Hvis man søger på Gravesen på sociale medier, ikke mindst YouTube, finder man nogle vilde klips med meget hårde fripark og diskussioner med modspillere og dommere. Nogle af dem fortryder han lidt
"Nogle af frisparkene man ser på YouTube, går måske over grænsen, men i situationen som fodboldspiller, er man jo i momentet, men når du træder over kridtstregen for at komme ind på banen, så bliver man jo lidt en anden person, end den man er udenfor banen."
Der er heller ikke så mange i dag, der spiller på samme måde som Gravesen gjorde, men han ville gerne have, at der var flere typer som ham.
"Jeg ville på nogle tidspunkter rigtig gerne se, at der er flere, der går forrest, og at der er nogen, der tager ansvar og går til den, så længe det er indenfor rimelighedens grænser"

Upopulær hos modstanderne
Gravesen har altid gjort meget ud af at sige, at han stod bag sine holdkammerater for enhver pris. Det har ikke altid gjort ham populær hos modstanderne, og de kunne blive rimelig irriteret og komme op i den røde zone, når Gravesen havde været efter dem i en hel kamp.
"Vi spiller jo hver for farverne, og når jeg fx har spillet mod Zlatan Ibrahimovic, da han spillede i Sverige, jamen da var han da sur og tvær, når vi var lidt hårde ved ham, men sådan er konkurrencen,

når du spiller og lever i et professionelt miljø. Det er dit hold, dine farver og dine venner, det gælder, og så kan jeg være ligeglad med, at nogen synes, jeg har været for hård".
Fodboldkommentator med klare holdninger
Efter Gravesens karriere stoppede, tog han en lang pause fra mediernes søgelys, inden han vendte tilbage som fodboldkommentator. Også her er Gravesen stil ligefrem, og han siger altid sin mening. For nylig kritiserede han eksempelvis Kasper Hjulmand og Christian Eriksen, men Gravesen mener ikke selv, han er for hård.
"Nej det synes jeg bestemt ikke, jeg er. Jeg synes, jeg har været fair. Vi har forventninger til en landstræner, og vi har forventninger til den bedste spiller, så jeg synes ikke, at jeg har været for hård, hverken overfor Kasper Hjulmand eller Christian Eriksen. Mine forventninger til de bedste spillere er høje, og nogle gange gør sandheden lidt ondt, men det er ikke at gå over strengen."

Savner fodboldbanen
Selvom Thomas Gravesen er glad for sit job som fodboldkommentator, er der stadigvæk noget, han savner. "Jeg savner rigtig meget livet som fodboldspiller. Det var et kæmpe privilegium, et eventyr og en fantastisk rejse som jeg fik som ung."

THOMAS GRAVESEN

Født d. 11. marts 1976 i Vejle, hvor han også spillede 79 kampe for klubbens 1. hold. Spillede sidenhen i de store klubber Hamburger SV, Everton, Real Madrid og Celtic. Fik debut på landsholdet d. 19. august 1998, hvor han spillede 66 landskampe. Stopped sin fodboldkarriere i januar 2009. Arbejdede i flere år som fodboldekspert hos Discovery, men er nu skiftet til Viaplay.

Flensborg havn Foto: Theodor Alexander Rønje Lind

Grænsebyen Flensborg

Flensborg er en tysk by, som før i tiden var en del af det danske hertugdømme i Slesvig. Den flotte beliggenhed ud til vandet og de mange smukke bygninger gør den bestemt et besøg værd

REPORTAGE

JIHAN LI

Det er en dejlig tirsdag formiddag ved Duborg-skole, som er det danske gymnasium i det centrale Flensborg ved siden af havnen. Luf-ten er kold, men det dejlige varme solskin kaster lys over skolegården. Indenfor er der en let summen af unge mennesker, der hvisker og snakker i kantinen. Pludselig kommer der en 7. årgang fra København ind i skolegården. De er spændte på at se, hvordan en dansk/tysk skole ser ud. Det er en stille morgen på skolen, hvor de fleste børn er i klasserne. Eleverne fra København sætter sig ned og venter på, at de får lov at besøge den store, flotte bygning dækket med røde mursten og små grønne planter, der kravler op ad bygningen. På Duborg-skole, som er bygget i 1920, er skoledagen lidt længere end i Danmark, og eleverne skal kunne snakke både dansk og tysk flydende.

“Jeg synes, det er dejligt, men også lidt udmattende, at vi både skal kunne dansk og tysk i skolen. Jeg tænker, at med flere sprog kan

vi måske få flere muligheder senere hen i livet. Men flere sprog betyder selvfølgelig også flere lektier, og man kan godt blive træt af det nogle gange, fortæller en af eleverne fra skolen.

Flensborgs historie

Flensborg er en historisk by, tidligere under danske hænder, men i 1864, på grund af at Tyskland ville forenes, angreb Tyskland Danmark for at tage de danske hertugdømmer Slesvig, Lauenborg, og Holstein. Danmark tabte krigen og mistede 40 procent af landet. I 1920, to år efter Tyskland havde tabt 1. Verdenskrig, skulle folket stemme i Slesvig-Holsten, om de ville være tyske eller danske. Danmark fik noget land tilbage under valget, og det blev til de moderne grænser, som vi kender i dag.

“Jeg elsker Flensborg, fordi byen både er charmerende og sprudlende i forhold til kultur og mennesker.”

Gågaden i Flensborg

Nede i Flensborg by ved gågaden, er der en summen af liv. Der er små madstande, som sælger tysk Currywurst og dansk Carlsberg. Længere nede ad gågaden ligger den imponerende Skt. Nikolaj Kirke på en smuk plads samt en café, hvor folk sidder og slapper af. Der står et band og spiller musik, og dem der lytter med, er dybt fascinerede af deres koordination og sammen-spil.

Inger, som er født og opvokset i Flensborg, men bor i Danmark,

fortæller om, hvad hun kan lide ved byen, og hvordan hun har det med blandingen af dansk og tysk. “Jeg elsker Flensborg, fordi byen både er charmerende og sprudlende i forhold til kultur og mennesker. Danskheden og tyskheden er smeltet sammen, og følelsen her-nede er helt speciel for mig. Jeg følger mig hjemme her.”

Flensborg Havn

Nede ved Flensborg havn er der også liv. Skibene, både gamle og nye, store og små, sejler ind og ud ad havnen. En flok skolebørn sidder med fødderne dinglede ud over vandet ved siden en lille færge til Sønderborg.

“Det har været en fantastisk tur. Mig og mine venner har været ude på gågaden, oppe ved skolen og nu her ved havnen. Flensborg er en virkelig hyggelig by”, siger Valdemar, som er elev på Tjørnegårdsskolen i Gentofte udenfor København.

Solen begynder at gå ned over Flensborg efter en begivenhedsrig dag. En grænseby som absolut er et besøg værd.

Duborg-skole i Flensborg Foto: Af Ishma James

Charlotte Beder bag skrivebordet på TV2s nyhedsredaktion Foto: Ishma James

TV-vært bag facaden

Charlotte Beder har været vært på TV2 i snart 14 år og har ind imellem haft ubehagelige oplevelser, fordi hun er en offentlig person

Artikel

TV

MATHILDE KÆRGAARD HARBO OG ISHMA JAMES

Man ser altid alle tv-værterne smile, når de er live, men er det faktisk sådan, de har det? Der er mange tv-værter, der får hadbeskeder, og nogen får dødstrusler. Det kan godt blive meget hårdt for nogle værter at være på skærmen, fordi de bliver bedømt hver eneste dag.

“Heldigvis har jeg aldrig har fået en dødstrusel, men jeg får nogle gange hadbeskeder, og det kan gøre ondt, hvis jeg virkelig har prøvet den dag, og nogen har skrevet, at jeg gjorde det dårligt, eller at jeg så grim ud”, siger Charlotte Beder.

Kan blive ked af det

Nogle værter er ligeglade, og så er der nogle beskeder, der går over grænsen, og som kan være svære at ryste af sig i følge Charlotte Beder.

‘Jeg prøver at sige at det er bare en eller anden idiot, der har skrevet det, men jeg kan godt blive ked af det. Jeg gør det bedste, når jeg er på skærmen, og så derefter er der nogle, der skriver, at jeg sagde noget dumt eller åndsvagt’

Hun har også oplevet at gå rundt på gaden og blive genkendt. Her kan folk finde på at sige noget ondt om hendes seneste nyhed, eller at hun har sagt noget, der var løgn.

Nogen mennesker glemmer helt, at tv-værter også er mennesker, så de tror bare, at de kan sige lige hvad de vil uden konsekvenser.

Kampagne mod hadbeskeder

En Megafonundersøgelse fra 2021 udarbejdet til TV2 og Politiken

viser, at 3 ud af 4 danskere oplever, at tonen på sociale medier er blevet hårdere de seneste år. Den grove tone kan have store konsekvenser for dem der oplever det. Og på TV 2 har de lavet en kampagne mod hadbeskeder og den grove tone, som håndboldspilleren Mikkel Hansen og “Vild med dans”-deltagere og andre tv-personligheder medvirker i, hvor de giver eksempler på hadbeskeder, de har modtaget på sociale medier. En kampagne som TV2 også vandt en bronze pris for i 2021 til brancheprisen “The True Award”.

Terrorangrebet i Paris

Som TV-vært har Charlotte Beder også lært at holde hovedet koldt i ekstreme situationer. Eksempelvis var hun journalisten, der breakede nyheden om terrorangrebet i Paris på Tv2. “Vi skulle fortælle, hvad der var sket, og vi fik øjenvidner igennem, og der var stadig folk, der skød i gaderne. Det gik langsomt op for os, at det var et kæmpestort terrorangreb. Det vidste vi ikke i begyndelsen”. Der var 130 personer, der blev dræbt og 368 sårede. Gerningsmændene skød vildt omkring sig, inden de fleste blev dræbt af politiet eller sprængte sig selv i luften. Det var en voldsom oplevelse for Charlotte Beder, men hun blev nødt til at holde hovedet koldt.

Positive oplevelser

Heldigvis er der også positive oplevelser ved arbejdet som TV-vært i følge Charlotte Beder. “Jeg møder mange kendte personer, hvilket er rigtig spændende, og jeg får nye venner!”. Hun elsker i det hele taget at møde mange forskellige mennesker på sit arbejde. Hun bliver også motiveret af store begivenheder i verden, folketingsvalg, det amerikanske valg og alt det, som er vigtigt, der sker rundt i verden.

Hakan Abrak, CEO hos IO Interactive Foto: Valdemar Meyer Brunnich

Hitman, over eller under grænsen

Hakan Abrak har spillet videospil siden han var 8 år, nu er han CEO hos IO interactive, som har udgivet spillet Hitman.

COMPUTERSPIL

JIHAN LI OG VALDEMAR MEYER BRÜNNICH

Da det første Hitman - spil kom ud i år 2000, fik det en hård start, men det er efterhånden blevet meget populært. Hitman, World of assasi-nation serien, har solgt 23 million-er kopier og er godt på vej imod 25 millioner kopier. Hakan Abrak, CEO hos IO Interactive, som er fir-maet der har udgivet Hitman, for-tæller, at spillet har en grænse på 18 år. På grund af spillets voldeligt miljø, er det dog meget populært for børn og unge under 18, der alligevel får fat i spillene, og derfor har det også fået meget kritik, at volden udpensles

” Det er ikke en garanti, at unge under 18 år ikke spiller spillet eller ser andre spille det, og vi har også prøvet at lave annoncer om spillet på websites, der ikke er egnet til børn. Men forældrene har også et ansvar for at kontrollere og holde

styr på, hvad deres børn må se eller spille”, siger han.

Er videospil blevet blodigere?

I de senere år har IO interactive lavet flere voldsomme spil som for eksempel de nyere Hitman spil og Kane and Lynch serien. Hakan Abrak synes ikke, at videospil er blevet blodigere, men at det skyl-des teknologiske avanceringer.

”Spil har altid været blodige, no-gen mere end andre, og teknologi-ske avanceringer har gjort, så alt fra film til spil bliver meget mere tydelig og realistisk, inklusiv de blodige scener.” Han synes også, at spil som er passende til ens alder kan fremvise børns kreative og so-ciale side.

”Det har været undersøgt i rigtig lang tid, om spil gør børn eller voksne mere voldelige, og der er ikke kommet særlig meget ud af de undersøgelser. Stik modsat, hvis man overholder de aldersbegræns-ninger der er for spil, kan det godt fremhæve børns kreativitet. Og det er også sådan, at børn kan lære sprog meget hurtigere, end man kunne før, fordi man også spiller med et meget stort internationalt fællesskab,” fortæller Hakan Abrak.

Vibeke Manniche, læge og forfat-ter, er en af de hårdeste kritikere af voldelige computerspil, og hun er langtfra enig i det synspunkt. Hun har skrevet artiklen ” “Derfor bør

Hitman forbydes i Danmark” i BT i 2012, hvor hun langer hårdt ud ef-ter spiludviklerne. “Jamen der er da sikkert nogen, der ikke tager skade’. Og ja, der er også nogen, der ikke bliver tykke af chokolade, men det ændrer ikke på, at choko-lade feder. Det er heller ikke alle, der får lungekræft af rygning, men derfor er rygning skadeligt allige-vel. Skal man svare enkelt på spørgsmålet: ‘Gør de her spil børn og unge mere voldelige?’ så er det klare svar: ‘Ja.”

I dag, mange år efter artiklen, har hun absolut ikke ændret syns-punkt. Hun forklarer over telefo-nen: “Udover volden i spillene er mange timers gaming efter senge-tid også skadeligt for unge. Foræl-drene har et stort ansvar men så sandelig også spiludviklerne”.

Forældrenes ansvar kan Hakan Abrak og Vibeke Manniche trods alt blive enige om “Vi har tydeligt markeret, hvis et spil ikke egner sig til børn under 18 år. Forældrene har et meget stort ansvar i forhold til, hvad ens barn må se eller spil-le,” siger Hakan Abrak.

Hvor går grænsen for IO Inter-active?

Når man kigger på de spil IO Inter-active har lavet, er der mange vol-delige spil, men spørgsmålet er, hvor grænsen egentlig går for spil-udviklere. Til det svarer Hakan

Abrak:

”Vi arbejder nogle gange med store personligheder og kendte personer i spil, hvor det handler om vold, men vi gider ikke arbejde sammen med personer, som har gjort dumme ting i virkeligheden. Vi er også meget opmærksomme på, hvem vi arbejder sammen med. Vi arbejder ikke sammen med store forretninger, som behandler de-res medarbejdere dårligt, eller iko-ner/personer som har været dømt for noget kriminelt.”

Hadbeskeder

Når man er et stort firma, der ud-vikler mange forskellige comput-er-spil, får nogle medarbejdere desværre personlige hadbeskeder, som har været over grænsen.

”Vi har fået hadbeskeder rettet mod specifikke personer, og det er noget, som vi ikke bryder os om. Vi vil gerne være sikre på, at vores me-darbejdere har det trygt ved at ar-bejde i IO Interactive. Vi siger tit, man må gerne kritisere vores spil, men hadbeskeder mod medarbej-dere er noget andet. Vi er glade for, at det kun er sket få gange”, siger Hakan Abrak.

Foto: Haakan Kökdagi Stenbjerre

Uretfærdige forældre

Jeg har en frustration. Mine forældre har givet mig et tidspunkt til gaming, og det er sådan set fint nok. Men mine venner kommer først online, når jeg skal logge af, hvilket betyder, at jeg skal game alene eller med nogen, jeg ikke kender. Det gør også, at når jeg skal udenfor og lege, så spiller mine bedste venner sammen med mig, fordi det er der hvor de må spille.

Det synes jeg er virkelig frustrerende, fordi hele po-inten med at spille er jo, at vi socialiserer med hinanden. Mine forældre kan ikke for-stå mit problem. De synes, at vi som familie skal være sam-men på det tidspunkt, som passer dem bedst, men det er bare ikke det tidspunkt, som passer mig bedst. De si-ger, at jeg spiller rigeligt i forvejen. Men jeg synes, at jeg skal have samme spille-tid som nogen af mine ven-ner. Men det vil mine foræl-dre ikke have.

Derudover forstår jeg ikke pointen med, at jeg skulle blive dummere af at spille. Hvis jeg når alle mine lektier og laver det, jeg skal, så bli-ver jeg ikke dummere. Jeg sy-nes derimod, at jeg bliver klogere på visuelle opgaver. I artiklen “Børn bliver klogere af computerspil” fra 2022 står der: “Gamere er langt bedre end ikke-gamere til at løse visuelle opgaver, dele opmærksomhed på flere visuelle objekter og genfinde gemte visuelle objekter”. Det er de fuldstændig ligegelaide med.

Hver gang jeg spørger om mere spilletid, siger de bare det samme kedelige svar: “Du får mere end nok spille-tid.” Det er MEGA irriterende, at de ikke engang vil snakke om det. Hvad ville de sige, hvis jeg eksempelvis måtte bestemme skærmtiden på deres telefoner? Det er jo præcis det samme. Så mit budskab er klart. Forældre stram op og giv mig mere fri-hed.

Haakan Kökdagi Stenbjerre

Jakob Kjeldbjerg som ekspeditionsleder Foto: Viaplay (med tilladelse fra Viaplay)

Bag om Mr. Robinson

I anledning af en ny sæson af Robinson Ekspeditionen, har vi taget en snak med Jakob Kjeldbjerg, den mangeårige vært på programmet.

INTERVIEW

ASTA SMITH RIIS OG MARIE EGER EGESKOV

Du har lavet Robinson i 26 år. Synes du at grænserne for hvad man kan tvinge deltagerne til, eller hvad man kan vise på tv, har ændret sig gennem årene? Og hvordan?

Ja grænserne har ændret sig meget. Jeg startede som ekspeditionsleder i 2004, og det første vi gjorde, det var at korsfæste 16 danskere. Der var 8 kors, og så kom de op at hænge, så det var virkelig grænseoverskridende, og det ville man ikke gøre nu i 2024. Så grænserne har udvidet sig på den måde, at det blev vildere og vildere, men siden cirka 2013 er det blevet mindre og mindre vildt.

Robinson handler i stor grad om, at deltagerne bliver skubbet helt ud både fysisk og mentalt. Og skubber til deres grænser. Hvordan påvirker det deltagerne?

Hele idéen med Robinson Ekspeditionen, siden den gik i luften i 1998, er, at man melder sig frivilligt for at komme ud på en ø sammen med andre deltagere, man slet ikke kender. Nogen kan man lide, og nogen kan man slet ikke fordrage. Udover de konkurrencer de skal i, bliver de også presset til det yderste. Nogen går ud af ekspeditionen på grund af sult, fordi at de ikke kan klare det mentalt, bliver skadet, og så er der dem, der bliver stemt ud. Så det er hele idéen med Robinson Ekspeditionen, at de bliver presset til det yderste og udfordrer sig selv.

Kan man se, at deltagerne udvikler sig, i den tid de er med?

Ja, det synes jeg er det mest fascinerende. Når ham eller hende der møder op, som virker virkelig sød og rar, og så efter 2 uger mangler mad og drikke, pludselig bliver virkelig usympatisk og slet ikke kan finde ud af det. Og så er der dem, der kommer og virker lidt usympatiske, som så efter 2 uger bliver virkelig søde og rare. Så det er det, Robinson ekspeditionen er. Alt der hedder facade det forsvinder.

Hvordan er det at se på, at deltagerne nogle gange går helt ned eller falder om?

Jeg er far til 2 piger, så det har jeg det lidt blandet med. Hvis det nu var mit barn, havde jeg virkelig syntes, at det var meget grænseoverskridende, men deltagerne der er med i ekspeditionen har meldt sig selv frivilligt og ved, hvad de går ind til.

Synes du stadig, det er sjovt at lave Robinson efter 20 år?

Jeg har været ekspeditionsleder siden 2004, hvor jeg overtog fra Thomas Mygind. Jeg synes stadig, at det er spændende at lave, fordi det jo er almindelige mennesker, der kommer ud på den her ø og bliver presset til det yderste. Jeg kan aldrig forudse, hvordan de reagerer og bliver. Det synes jeg er enormt spændende, fordi jeg kan mærke på de fleste deltagere, at selv om de er pressede, græder og diskuterer, så synes de, at det er fantastisk. De går fra ekspeditionen og siger “det er en af de bedste oplevelser i mit liv på godt og ondt”. Så derfor synes jeg, det er sjovt at filme.

Har du nogensinde været ude for, at du måtte sige fra, fordi din egen grænse blev overskredet?

Jeg har været tæt på, at mine grænser blev overskredet. Der var jo det med, at det første, vi skulle i 2004, var at korsfæste de her danskere. I 2009 skulle de lave et nøgenløb,

som det første. Det var voldsomt. Men deltagerne havde meldt sig selv og så var det bare sådan, det var.

Hvordan var det at være vært i starten?

Det var svært, fordi at jeg skulle leve op til Thomas Mygind, som lavede det før mig. Der var ikke streaming dengang. Man kunne kun se 3-4 kanaler dengang. Så det var en kæmpe succes! Og da jeg så overtog, skulle jeg bare gøre det til en lige så stor succes, som han gjorde. Det var et stort press og rigtig svært, men årene gik, og så tog jeg det mere og mere til mig at være tv-vært. Jeg tog ejerskab på det, og nu er jeg der, hvor jeg har lært det.

Kunne du nogensinde selv finde på at prøve det, de gør?

Uanset hvor mange penge ville jeg aldrig nogensinde selv melde mig. Det er fordi jeg har set de sidste 20 år, hvor hårdt det er, så det kunne jeg aldrig finde på selv at stille op til. Men jeg kan godt forstå, at folk gerne vil med. Der er flere tusinde, der melder sig hvert år, men vi skal kun bruge omkring 20-22 mennesker. Mange har lyst, fordi det kan være livsændrende at være med, men skal tænke sig godt om.

Nu har vi snakket om Robinson, men vi ved, at du også har været professionel fodboldspiller. Har du prøvet at få dine grænser overskredet der?

Det, at være fodboldspiller er grænseoverskridende på en anden måde. Det at stå på det engelske nationalstadion foran 80.000 tusinde mennesker og et par hundrede millioner tv-seere, kan godt være grænseoverskridende. Så er man virkelig under pres. Nu som ekspeditionsleder kan det godt være, at jeg laver en fejl, men så laver vi det bare om, for det er ikke direkte-tv. Så det pres har jeg fra fodboldkarrieren, for der kunne man ikke lave fejl.

Vi laver også en historie om, at kendte kan blive udsat for hadbeskeder. Har du oplevet at få ubehagelige beskeder? Hvordan har du det med det?

Meget lidt. Jeg er ikke så meget på de sociale medier. Men jeg er sikker på at der er nogle mennesker der skriver en masse ting om mig, men der er jeg lidt ligeglad for jeg ser det ikke. Jeg synes at det er lidt trist hvis man sidder bag sin skærm og skriver dårlige ting om andre. Det viser bare at man nok selv har det dårlig, for ellers har man ikke et behov for at sende negative ting afsted. Hvis man vil skrive noget, så skriv noget positivt.

Flemming Fjeldgaard udenfor Vialplay Foto: Theodor Alexander Rønje Lind

Viaplay udfordrer grænser

Viaplay har bevidst udviklet en skarp profil, som indimellem går lige til grænsen.

TV

ASTA SMITH RIIS OG MARIE EGER EGESKOV

Da Viaplay gik i luften i 2007 havde de en ambition om at lave TV, som udfordrede seeren. “Vi har altid forsøgt at være først med udviklingen af forskellige typer indhold, og det kan nogle gange skubbe til grænserne for, hvad folk synes er ok”, siger Flemming Fjeldgaard - Editor in chief hos Viaplay.

Der er kommet flere programmer som “Vivis nye numse” og “Plastikmareridt”, der skubber til grænserne. Men spørgsmålet er, hvor meget grænserne egentlig har ændret sig de seneste år?

“Grænserne har ændret sig helt vildt meget. Indholdet er blevet vildere og vildere. I dag på 7. eller 8. sæson kører der på Danmarks radio “Gift ved første blik” som for 25 år siden havde været fuldstændig vanvittigt at forestille sig, men helt

almindeligt i dag. Selvfølgelig er der stadig grænser, men de er virkelig blevet udvisket igennem de sidste 20-25 år”.

Fjeldgaard erkender selv, at noget af deres indhold kan være grænseoverskridende.

“Vi går ikke bevidst efter at lave eller indkøbe indhold, som nogen føler er over grænsen. Men det kendetegner det her hus igennem 30 år, at vi altid har forsøgt at være først med udviklingen af forskellige typer indhold, og det kan nogle gange skubbe til grænserne for hvad folk synes er ok”.

Kritik af Viaplay

Når man går ind og ser Viaplays profil, er man ikke i tvivl om at de vil skille sig ud. På Viaplays Facebook er der en del negative kommentarer. På et opslag om Vivis nye numse er der kommentarer som “Klammeste koncept nogensinde” og “Hvad er det i propper ind i unge menneskers hjerner”.

Til det siger Flemming Fjeldgaard: “Jeg kan godt lide, når vi går lige en ekstra meter eller to for at lave indhold, som man må se! Vores udfordring i dag er at der ligger millioner af kontent på internettet, så hvis vi laver kontent, som alle andre gør, ville vi ikke have en chance. Derfor bliver vi nødt til at

lave indhold, som folk lægger mærke til. Derfor kan jeg godt lide, når folk bliver opmærksomme på det, vi laver, hvis det skaber lidt diskussion, hvis vi er i pressen eller hvis nyhedsmedierne skriver om os.

Sport med kant

Også sportsafdelingen på Viaplay forsøger at have kant. Indimellem går journalisterne hårdt til spillere og trænere. Det kan medføre hadbeskeder. “Vi får nogle gange nogle hadbeskeder, og for mange kan det godt være hårdt, og de får lyst til at svare igen. Det er ikke rart at få kritik for noget, man har gjort sig umage med. Men man skal kunne klare noget kritik her, for der skal være uenighed, for at det bliver spændende. Hvis man ikke kan klare det, skal man nok ikke arbejde her” siger Benjamin Munk, som er sportschef på Viaplay.

Han er godt klar over, at journalisterne på Viaplay kan være hårde i deres kritik, men han føler ikke, at de er over grænsen. “Jeg synes ikke, der skal være regler for, hvor kritiske vi må være. Men det skal være baseret på noget fagligt og rigtigt”, afslutter Benjamin Munk.

"Peter" i Sektion 12s kampuniform Foto: "Peter"

Sektion 12 - et indblik i en fanggruppe

FCKs fanggruppe Sektion 12 har været meget i medierne for nylig pga. brug af pyroteknik til FCK's kampe og bannere med stødende tekster

FANKULTUR

OSCAR BEHRENDT SØRENSEN OG SIGURD ENGEL

Sektion 12 er en stemningsfuld tribune, som holder med fodboldklubben FC København. Ikke alle danskere kender til Sektion 12, men mange fans er en del af den. For nogen er det meget vigtigt for fodboldkulturen, at Sektion 12 findes, og for andre er de en kilde til irritation. På det seneste har de været meget i medierne, fordi de har kastet med pyro og gjort ulovlige ting. For nogle fodboldfans er pyroteknik, bannere og tifo noget, der skaber vrede, fordi det koster store bøder til klubberne, men for andre er det noget af det vigtigste for stemningen. Men hvorfor vil man gerne være en del af Sektion 12? Vi har snakket med en fan, der ser alle kampe på Sektion 12. Han har valgt at være anonym (vi kalder ham “Peter”).

Fællesskab og slåskampe

“Fællesskabet om at lave tifo, bannere og at bruge pyroteknik samt det kammeratskab man har er grunden til, at jeg har været med i

mange år. Man har hinandens ryg, ligegyldigt hvad der sker”, forklarer “Peter”.

Et stort problem indenfor fodbold er slåskampe blandt de hardcore fans, som nogle gange bryder ud før eller efter kampene. Nogle gange møder fans fra et hold nogle fans fra et andet hold, og så ender det tit galt.

“Det kan være ret forvirrende at være til et masseslagsmål, da der er mange mennesker rundt om en med og uden maskering. Alkoholen gør folk frygtløse og aggressive, og nogle gange kommer folk alvorligt til skade,” fortæller Peter

Nogle fans kan også blive voldelige og sure, når holdet taber. Andre tager det lidt bedre, men de fans der ikke tager det så godt, kan godt blive et problem.

Loyalitet overfor klubben

“Oftest bliver man skuffet når ens hold taber. Nogle tager det anderledes, men os fra UJ, UB, UC og ungdom (grupper fra sektion 12), tager det med strakt arm og viser vores støtte og loyalitet til klubben.”

"Peter" er overbevist om, at Sektion 12 er vigtige for FCK, da den bærer klubben frem i medgang og modgang.

“Sektion 12 fylder meget. Den består af en flok unge mænd og ældre herrer som i enighed vil skabe et stort fællesskab for FCK. De vil løfte dem op i ild og vand og være loyale følgere, uanset hvor de spiller, og hvordan det går”, slutter han.

Vores to journalister sammen med forsangeren fra Afsky, Ole Luk Foto: Sia Kirstine Bjerg Kristensen

Metalmennesker: Ondskab eller godhed?

Mange mennesker tror, at metalmusik handler om satan, larm og ødelæggelse. Men hvis man graver ned i musikken og folkene bagved, får man et helt andet indtryk.

MUSIK

ISOLDE AURORA HOVE ODDERSHEDE OG SIA KRISTINE BJERG KRISTENSEN

Metalmusik kan med sine hæsblæsende guitarribs, pulsende basgange og "ondt" growlende vokaler lyde som umotiveret larm i manges ører. Miljøet og dets hårdtudsende subkulturer kan virke decideret skræmmende på en udenforstående. Det er måske ikke så underligt, når både merchandise og pladecovers fra metalbands ofte er afbilledet med dyster symbolik, blodige motiver eller vrede bandmedlemmer iført smykker, lædertøj og teatralisk make-up.

Metalhoveder
Tilhængere af metalmusik deler til gengæld typisk denne begejstring for mørk og rå symbolik, og klæder sig ofte anderledes end størstedelen af danskerne, f.eks. ved at gå i band-t-shirts. For folk der ikke er tilhængere af metal, kan det virke grænseoverskridende når de så kaldte "metalhoveder" har noget specifikt tøj på eller går med make-up. Det image har dog sjældent

noget at gøre med deres personlighed. "Dem der lytter til metal, de er nørder, men nogle seje nørder der klæder sig ud på en ond måde, men de er faktisk virkelig venlige", siger Simon Olsen forsanger i BAEST, et af de største metalbands i Danmark pt. Når man tager til en metalkoncert, vil der med sikkerhed være mushpit og circlepit, og det kan se meget voldeligt ud. Men du kan være sten sikker på, at hvis du falder, så vil der være flere hænder, der hjælper de dig op igen og børster støvet af dig. Det er bare et af mange eksempler på, at metalhoveder slet ikke er så onde, som de ser ud til. Der er også mange, der crowdsurfer, og alle hjælper med en hånd eller to, så ingen ikke falder ned, men når sikkert frem til scenekanten.

Simon Olsen
Forsangeren i BAEST, Simon Olsen, erindrer kun én episode med et metalhoved, der gik over grænsen. Det skete ved en BAEST-koncert i pumpehuset under Corona-pandemien. Her skulle fremmødte fans sidde ned for at forhindre spredningen af Corona og måtte ikke lave mushpit eller crowdsurfe, som de plejede. Men det endte med, at fansene i stedet drak sig rigtig fulde, fordi de ikke kunne få lov til at skeje ud med deres venner, og en gut blev så fuld, at han slikkede Simon Olsen på maven. "Det var ret grænseoverskridende, og ikke så fedt fordi der er nogle regler, man skal følge for ikke at sprede smitte", siger Simon Olsen og forsætter: "Han ringede dog næste dag og sagde undskyld, og det accepterer jeg fuldt ud, for vi kan alle fejle."

Metalmusik har to sider
Mange forbinder metalmusik med satanisme, masker, dyster make-up og larm, men der findes også en anden side, hvilket Ole Luk, forsanger og guitarist i metalbandet Afsky, fortæller: "Jeg har været lærer i 10 år, og et lærerværelse er ligesom et klasselokale. Alle er forskellige." Det samme gælder metalmiljøet. Simon Olsen tilføjer: "Alle tror, at metal handler om at råbe ind i en mikrofon, men jeg har f.eks. både skrevet en kærlighedssang og en sang om min hjemby Aarhus".

Metalmusik deler vandene
Metalmusikken og dens subkultur kan unægteligt gå over grænsen for nogle mennesker, netop fordi den virker meget vred og voldsom. Som metalmusiker eller -fan får man typisk også mange forskellige reaktioner, når man fortæller, at man kan lide eller selv spiller metal musik. Forsanger og guitarist i metalbandet Afsky fortæller, at han ofte bliver spurgt om hans musik er "... lige så vild som Metallica?" Tidligere har han altid svaret "nej, det er vildere", men er nu i stedet gået over til at sige ja som en joke, fordi alle, der ikke er metalhoveder i forvejen, synes, at Metallicas lyd er vild og larmende. Simon Olsen fra BAEST afrunder: "Mennesker kan synes, at man er splittergal og bare råber ind i en mikrofon, og de forstår det ikke rigtigt, men det er okay. Alle kan lide noget forskelligt og ved noget forskelligt."

Skuespillerne Seth Rogen & James Franco til premiere på "The Interview" Foto: Dan Steinberg

Filmen der gjorde Nordkoreas leder sur

Komediefilmen 'The Interview', handler om en sjov og ung studievært og hans producent, der bliver involveret i internationale planer om et mord på Nordkoreas leder Kim Jong Un uden at vide det.

FILMANMELDELSE

KORNAD HARKOV HANSEN OG MAX CHRISTIAN BOYHUS

The Interview
Komedie
♥♥♥♥♥

Filmen starter med en ung fyr og hans producer, der har et tv-show, men det er ikke et seriøst show. Tværtimod er det et sjovt show, men pludselig bliver de kontaktet af nogen fra Nordkorea. De spørger, om de kan få et Interview med Kim Jong Un, og det lykkedes. Så kommer de på en tur til Nordkorea, hvor de har fået at vide, de skal dræbe Kim Jong Un. Vi kan ikke afsløre mere, men der sker der noget, som gør, at det bliver svært at dræbe ham. Det er meget sjovt at se og også lidt nervepirrende nogle gange.

Kim Jong Un
Det en sjov måde at forklare, hvad der sker i Nordkorea lige nu. Lederen af Nordkorea, Kim Jong Un, har også har set denne film, men han synes ikke, den var sjov, og han blev så sur, at han startede et angreb online, som man også kunne kalde et "Cyber-attack". Denne politiske komediefilm er meget kontroversiel og grænseoverskridende for nogle. Den var

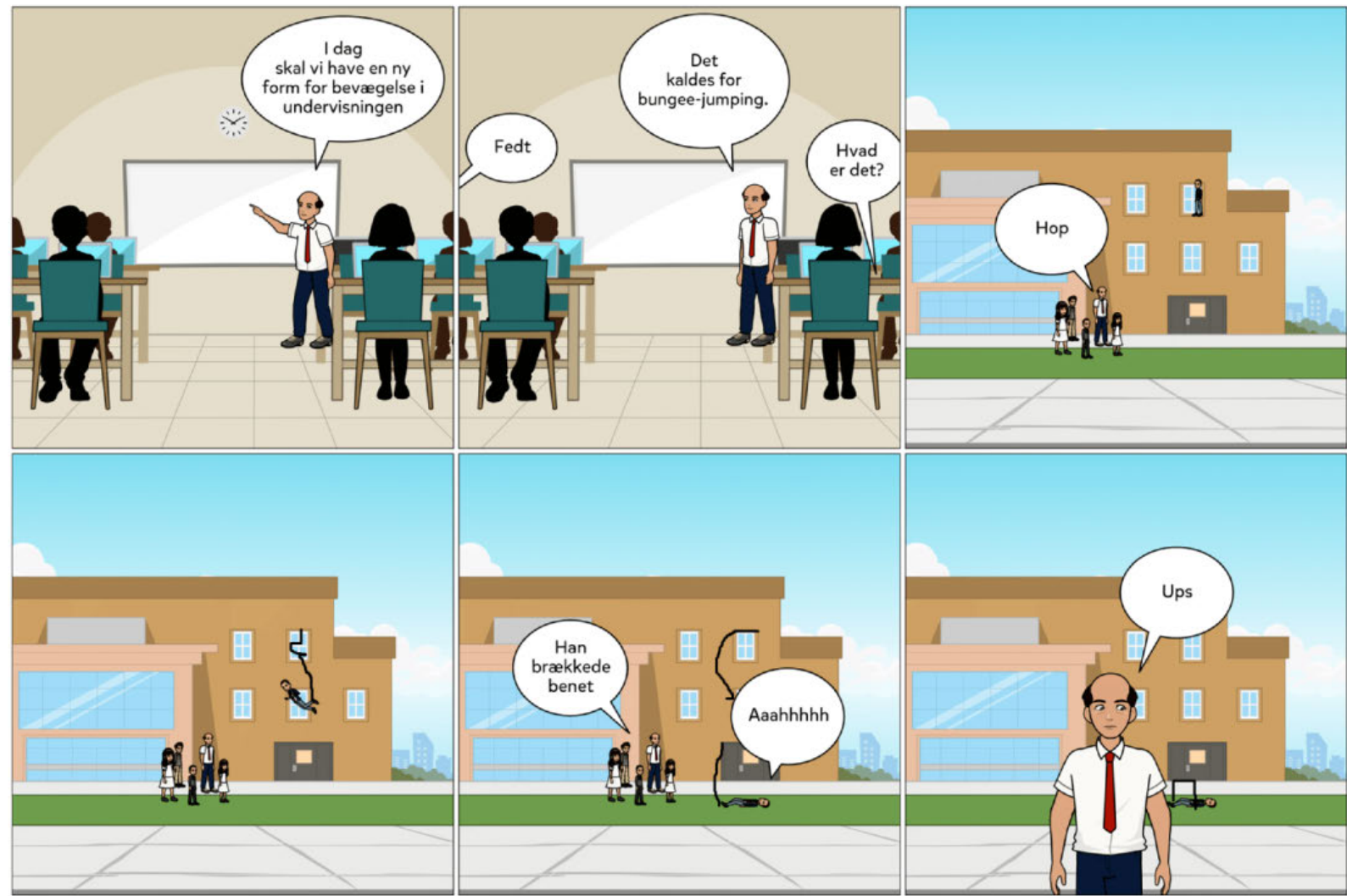
eksempelvis så grænseoverskridende, at den daværende amerikanske præsident Obama sendte en alvorlig advarsel på tv.

Anbefaling
Filmen er meget underholdende, fordi der er sjove linjer og ikoniske actionscener. En scene, hvor de skal have gift, er eksempelvis virkelig morsom, men mere kan jeg ikke røbe. Vi anbefaler klart denne film til folk, der er 16 år eller ældre, og hvis du godt kan lide komedier, er denne film perfekt.

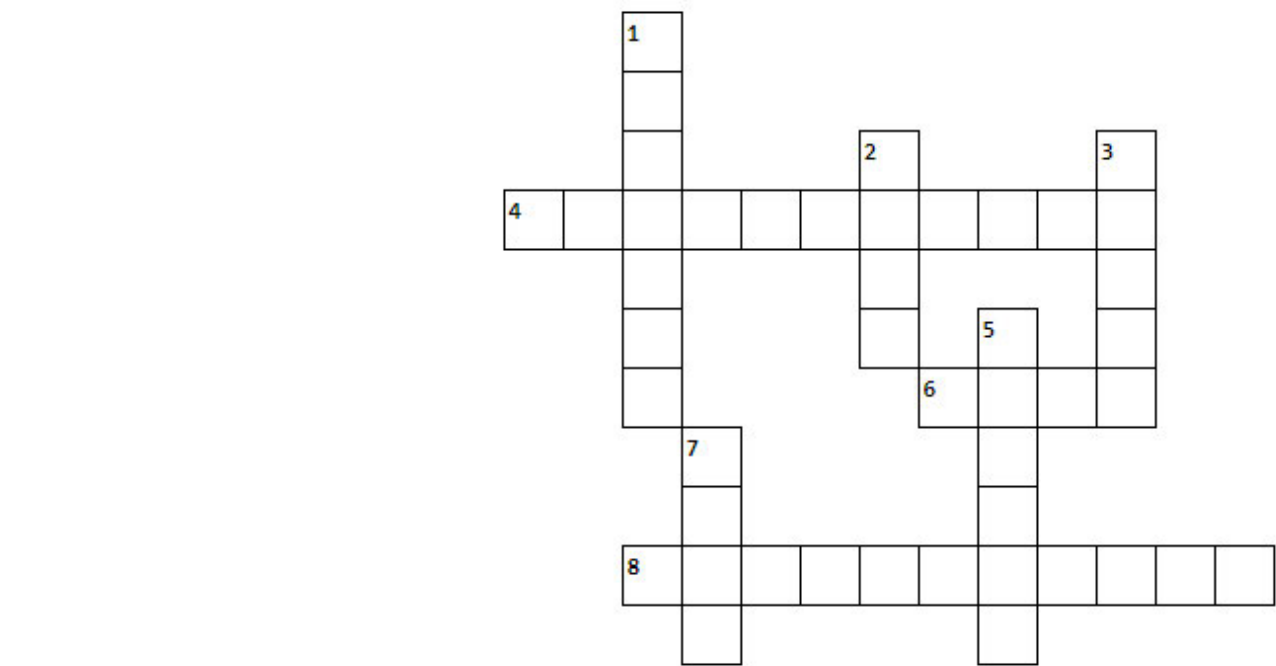
Konklusion
Denne film har en god historie, og der er også ret flot skuespil i filmen. Den er ret sjov, på grund af de er i Nordkorea, og alt det der sker der, men nogle gange kan den godt være lidt kedelig. Alt i alt er det en god film, så derfor vurderer vi filmen til 4 ud af 6 hjerter.

FAKTA

Land: USA Instruktør: Evan Goldberg, Seth Rogen. Manuskript: Dan Sterling. Medvirkende: James Franco, Seth Rogen, Randall Park, Diana Bang, Lizzy Caplan, Timothy Simons, Reese Alexander, James Yi. Spilletid: 112 min. Premiere: Den 25. december 2014 i amerikanske biografer. I Danmark er premieren ukendt.

Bevægelse i undervisningen Foto: Mohammad Sharef Ahmad og Milton Ørtoft Ellebo

Lodret

- 4. Skillelinje mellem to lande
- 6. Være sammen med to kvinder
- 8. Dårlig drikkevane

Vandret

- 1. Flere driller en person
- 2. To lande der slås
- 3. Seksuelle overgreb
- 5. At tage ting fra andre
- 7. At slå løs på en person

Krydsord Foto: Malte Viktor Arenander

Foto: Malte Viktor Arenander

Hvad overskrider din grænse ?

Cornelia, 17 år
"Hvis man bliver presset til noget som man ikke kan sige nej til. Fx. hvis man er meget fuld og en eller anden dreng prøver på en og man ikke har lyst".

Foto: Malte Viktor Arenander

Hvad overskrider din grænse ?

Leah, 42 år
"Det kan jo sådan noget med man kan have forskellige tolkninger på hvad utroskab er nogen siger at utroskab er at man kysser eller laver det der er være nogen synes det er slemt bare man skriver en besked eller man skriver noget på Messenger eller sener et billede på snap"

Foto: Malte Viktor Arenander

Hvad overskrider din grænse ?

Anette, 76 år
"Hvis der er nogen, der smider affald på gaden. Jeg forstår ikke, hvorfor man gør det. Nogen skal jo rydde op efter dem, og det koster jo samfundet penge. Hvis alle bare ryddede op efter sig, så ville man jo ikke bruge så mange penge på det".